



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Trophæa Mariana, Ob Hæresim Trivmphantam

Mattsperger, Daniel

Ursellis, 1601

Ad Lectorem. Pio Ac Benevolo Lectori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70269)

PIO AC BENEVOLO

Lectori.

ET si non magnoperè me sollicitū habet, quid de Trophæis hisce, vulgus hominū, præsertim verò impii quidam, & Mariomastiges iudicaturi sint, pii tamen, atq; benevoli Lectoris rationem mihi habendā duxi, vteum cōsiliū mei breuiter commonefacerem, etsi non omnium, quorundam tamen fastidiis occurrerē, & tanto equiores mei conatus estimatores haberem.

Primūm igitur in his Trophæis edendis duas causas secutus sum. Vnam iam in præfatione explicatam, & ipsi quoq; titulo insertam; nempe votum. Quare si eorum cōmendatur pietas, qui qualibuscunq; tabulis, donis, signis certo loco fixis MARIÆ beneficia prædicant, non video, cur non idē chartis quoq; & libris fieri possit, ac debeat, præsertim ab eo, qui fortè plura & maiora, quā plurimi alii impetrasse se fatetur.

Alteram causam, mi Lector, talem ac-

)::(cipe

cipe. Cùm sæpissimè inter doctos & indoctos, simplices & callidos, Catholicos & hæreticos, verba mihi facienda, aut differendum esset familiariter & amicè de cultu, quo Mariam Matrem Dei Catholicæ Ecclesiæ filii prosequuntur, atq; ego ad eum ferè modum, quo in his Trophæis subinde sum usus, pietatem Marianam defenderem, vidi non rarò, non solùm nostros in eo confirmatos, sed & non Catholicos quosdam ita permotos, vt dicerent, si qui Mariam tali mente & sententia colant, tum id à se reprehendi meritò non posse, sed multum abesse videri, vt sic omnes Catholici aut sentiant, aut doceant. Quare cùm fieri possit, vt hæc nostra legentes, nõ minùs afficiãtur benè, quam qui similia ex me audiuerunt, simul etiam cum hac editione fieri possit, vt nonnulli liberentur eâ suspicione, quã sibi persuadent alios & aliàs aliter docere Catholicos, ausus sum qualemcunq; etiam vtilitatem hinc sperare, in quo si fortè fallor, nihilominus in voto acquiesco, & sufficiat mihi tanquam votiua tabulam

tabulam suspendisse, licet pauci vel accipiant vel probent; Votum solvere pietatis est, & animi grati, laudem verò quærere & habere non rarò vanitatis est & pectoris elati.

3 Ipsum scriptionis genus non equabile semper, fateor, aliquando repit, quandoque surgit oratio nostra, modo disputat, aliàs exultat; interdù triumphat, sæpè pugnat, quæ tamen omnia, Trophæa statuentibus ac triumphantibus non pessimè conuenire videtur. Facit & hoc fortassè plusculum ad animos flectendos & concitandos præsertim in tam lato & florète quasi campo dicendi.

4 Fallor, an Trophæi & triumphi nomine ad calumniam abutentur sycophantæ nonnulli, dicentq; tumultus, interneciones, deprædationes, atque adeò sanguinarios triumphos occultè suaderi. Sed hanc, qui mihi mentem affingit, proprium suum scelus impingit innocenti, atque ex conscientia pertimescit idem, quod ex nequitia fortè molitur. Apage verò deierecte. Arma nostra nō sunt carnalia; nec Mariana bella, nec

Trophæa nostra sunt cruenta; cum mendacio veritas, cum infidelitate miraculorū celebritas; cum impietate hæretica, Religio Mariana, Christiana, cōponitur hîc, & pugnat, & vincit, & triumphat.

5 In verbis & structura tota sermonis neq; cautum neq; securum nimis fuisse credo, plus fortè hinc, quàm inde erratum est, non tamen ultra spem veniæ, quam magis meretur calor & impetus, quàm labor, & delectus. Suam obtineat dignitatem Latinitas, sed ei non cedat Mariana & Christiana simplicitas.

6 Quoniam argumentum quod tractamus, verè triumphale est, videbuntur alicubi deesse multa, aliàs superesse, alia perstringi tantùm, alia nimis inculcari; sed qui potest aliter fieri in materia tam diffluente & copiosa; Quidam plura Trophæa, alius pauciora: nonnemo fortassis alia desiderabit. An non erit exempli causa, qui miretur superbiam non triumphari, quæ mater Hæreticorū censetur? Nonne quidam nonnulla alio atq;

alio

alio loco tractanda, & transponenda iudicabunt? Et iudicent sane; sed sciant à nobis quoque plura cogitata, quàm pertractata fuisse, sed ita sunt hæc, quæ ad mores, ad vitia, virtutesq; spectant, inter se coñexa, vt variè quidem & dextrè commutari; sed separari non possint. Catenæ diuersâ positurâ figuras varias repræsentare possunt, quarum vna altera sit concinnior, nec tamen tollitur membrorum nexus, quamuis mutetur flexus. Inueniat alias aurea, sed & ærea pretiũ habent, nec ideo quod minus est, malum est, etiam si id quod maius est, pluris est. Et cur ego accurate & scholasticè, operosè, aut ambitiosè in his elaborarè, quæ sunt iampridem diligentissimè & copiosissimè ab eruditissimis & sanctissimis viris perfecta. Inde velut perennes fontes existunt, & inexhausta Marianæ laudis, & honoris flumina. Nos quid agimus, nisi minuto poculo de illa abundantia haurimus, magis quod fastidientibus, quàm quòd sitientibus proffit. Atque vt plerosque & veteres, & recentiores omittam, instar o-

mnium potest esse opus Marianū Petri Canisii, & expectatur Polemica Mariana Martini del Rio ex eadem societate IESV, viri diuina humanaq; doctissimi.

Demum quicquid h'c quomodocunque erratum est, eius non solum gratiam peto ad ignoscendum, sed etiam gratiam debeo ad remunerandum, si quis amicè monuerit. Nimum profectò superbus est, cui doceri, & discere pudor est. Quod si quod fortè vel verbulum Marianę pietati non cõueniens, aut Catholicę veritati non consentiens excidisset, id volo iubeoq; pro meo nõ haberi; antè mihi lingua manusq; rigeat, quã se vel tantillum moueat aduersus geminam Matrè, Dei scilicet & Ecclesiam, quæ vtraq; clientes suos cœlo dignos reddere potest, & velit pios Lectores, foelicitare viuos, & mortuos beare.

ORDO